

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 7.

1844.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι 1) περί τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς. — 2) Περί ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορείας.

ΝΟΜΟΣ

Περί τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπολύτως ἀναγκάσιον καὶ πολυποθούμενον κατάστημα τῆς ἔθνικῆς τραπεζῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ πλήρους ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταῦτῳ νὰ μὴ προσβληθῇ ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας:

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶς ὅστις κατὰ τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον περί τραπεζῆς Νόμον, θέλει νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὴν ἔθνικὴν τράπεζαν, χρεωστῆ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διευθυντὴ αὐτῆς,

τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχεται ἡ ζητούμενη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ὅπου ταῦτα κεῖνται, τὰ ὄρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν πρὸς δὲ τούτοις χρεωστῆ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτήτης, ἢ ὑποίας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσακις ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς ἔχει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνει τῇ συγκαταθέσει τοῦ αἰτούντος τ' ἀκόλουθα μέτρα.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς θέλει ἐπιθέτει εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτούντος τὸ δάνειον τὸ: ἐθεωρήθη καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτὴν διὰ νὰ τὴν καταχωρίσῃ εἰς παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκαστος δὲ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκοντος ἀντιτύπου εἰς ὄντινα τὸ ἀπαιτήσῃ εἴτε δημότην εἴτε μί. Γενομένης δὲ τῆς τοικύτης καταχωρίσεως, ὁ διει-

κτητής θέλει φροντίζει να δημοσιεύεται ή ρηθείσα αίτησις εις τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῆς διοικήσεώς του, και τῶν εις αὐτὴν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, και εις τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κείται τὸ κτῆμα.

Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως και ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς· πιστοποιεῖται δὲ αὕτη καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν τοιχοκολλήσιν δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν παρέδρων τῶν χωρίων· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἔλαμε τὴν ἀνάγνωσιν, και τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφὴν ἐπικυροῖ ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος τῶν δήμων, ἢ τῶν χωρίων. Τὰ ἀποδεικτικὰ δὲ ταῦτα ἀποστέλλονται εὐθὺς διὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις τὰ ἀποστέλλει, ἐπικυρώνων τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, και εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν αἰτήσαντα τὸ δάνειον.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως, διὰ πληρεξουσίου ἢ κηδεμόνος του τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις του ἐντὸς 4 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῆ ἢ τρίτη ἐπ' ἐκκλησία· ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου ἔγινεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τὸ βραδύτερον, και μετὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας μεχρισοῦ δώση ἢ τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περι οὗ ὁ λόγος κτήματος. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνστάσεων δύνανται πλείονες δι' ἐνὸς και τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου νὰ καταστήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἓνα και τὸ αὐτὸ ἄξιμον πληρεξουσίον των. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως και παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφερείας ὅπου κείται τὸ κτῆμα· οὗτος δὲ δίδει ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς και τὰς διευθύνει ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Διοικητής, ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὁ Δήμαρχος και ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κείται τὸ κτῆμα, ὀφείλουν ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνη νὰ κάμουν πρὶν τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς τραπεζῆς, και μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατὸν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τυχὸν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ πύμπουν κατ' εὐθείαν ἐπὶ συστάσει τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἥτις τὰς παραδίδει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνουσα παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐξετάζῃ ἐνόρκως και ἐγκρίτως δι' ἕκαστον εἰς ὑποθήκην προσφερομένον κτῆμα, τοὺς γείτονας τοῦ κτήματος τούτου, περὶ τοῦ ἂν τὸ δημόσιον ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ

δικαίωμα πραγματικὸν, και θέλει συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἐξεταζομένου γείτονος, ὅστις ἂν δὲν ἤξεύρῃ νὰ γράφῃ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, και παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ δήμαρχος, ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κείται τὸ κτῆμα, οἱ συγγενεῖς και οἱ ἐπιστάται τοῦ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀπόντος, τοῦ δυναμένου νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν τινα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἔχουν τὸ δικαίωμα και ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη νὰ κάμουν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὠρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνστάσεις διὰ τὸν ἀπόντα, καθόσον τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικὰ δικαίωματα τοῦ ἀπόντος εἶναι εἰς αὐτοὺς γνωστά.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ τράπεζα ὀφείλει ν' ἀρνηθῆ τὸ ζητούμενον δάνειον, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῆ ἔνστασις τις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, μεχρισοῦ αὕτη διαλυθῆ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ παραιτηθῆ ὁ ἀντιποιηθεὶς τὸ κτῆμα.

Ἄρθρ. 8.

Ἐὰν ἐκπληρωθεῖσῶν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἢ τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρελθούσιν τῶν ρηθέντων τεσσάρων μηνῶν, και δὲν ἔγινεν εἰς αὐτὴν ἔνστασις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μεχρὶ τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου, ἢ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκη αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ παντὸς πραγματικοῦ δικαίωματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφανῆ μετὰ ταῦτα, εἰτὸς ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαίωματος τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς τραπεζῆς. Θεωρεῖται ἐπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς τραπεζῆς και ἐπὶ κτήματος, διακληρυχέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, και τὸ ὁποῖον ἀπέκτησέ τις, ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ διακήρυξις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκλήσεως τὴν τράπεζαν, πρὶν αὕτη χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ δανεισθῆ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταχύτερον, δύναται πρὸς συντομίαν τοῦ χρόνου ν' ἀπευθυνθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν, εἰς οὗ συστήθῃ ἡ τράπεζα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπιματείας, διὰ νὰ ἐνεργηθῆ ἀπὸ τοῦδε ἡ δημοσίευσις τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα σκοπεύει νὰ υποθηκώσῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ εἰρημένη παραγραφή παντὸς πραγματικοῦ δικαίωματος ἐπὶ τοῦ δανέντος εἰς ὑποθήκην κτήματος, θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς τραπεζῆς, και καθ'

ἔσον αὕτη διαρκεῖ. Δύναται ὅμως ἕκαστος καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τεθείσης προθεσμίας νὰ διεκδικήσῃ τὸ κτῆμα, μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς τραπέζης.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ὑποθηκεύσας ἀλλότριον κτῆμα θέλει τιμωρεῖσθαι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 396 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ἀπάτη, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, διὰ πᾶσαν βλάβην, τὴν ὁποίαν ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· οἱ δὲ γείτονες οἵτινες ἤθελον ἀνακαλυφθῆ, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου κρῖνται ἐν γνώσει τὴν ἀληθειαν, τιμωροῦνται ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀλληλεγγύως μὲ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτῆμα τοῦ δημοσίου, μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Ἄρθρ. 12

Ὁ παρῶν Νόμος ἰσχύει μέχρις οὗ λαβούν κύρος τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ φροντίσει ν' ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Κράτους τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΞΕ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

— — — — —
Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν εἰδικώτερον καὶ νὰ καταστήσωμεν διὰ ποινικῆς κυρώσεως δραστηκιώτερον τὴν ἀπαγορεύσιν τῆς σωματεμπορείας, τὴν ὁποίαν ἀποδοκιμάζει ἡ φιλανθρωπία· ἐπὶ τῆ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερρῶσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων) γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορείας, θέλει ἐξακολουθῆ νὰ ᾔηται ἀπαγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν κατὰ τοὺς ἑρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ Νόμου θεωρεῖται ὡς αὐτουργός, μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ᾔηται ἀπλοῦς συνεργός, μὲ πεινὴν προσδιοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲ ἔγινεν ἀπλῆ ἀπόπειρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπέρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Παντὸς πλοίου Ἑλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου τυχὸν ἤθελον ἐνεργηθῆ μετακόμισις ἢ καὶ ἀπλῆ ἀπόπειρα μετακομίσεως ἀνδραπόδων ὠρισμένων πρὸς σωματεμπορείαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν εἰς τοῦτο, ὁ μὲν πρῶτος μὲ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινὴν, ἥτις ἐν περιστάσει ἀποπέρας μετριάζεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπέρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ μὲ παντοτεινὴν προσέτι στέρησιν τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαιώματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἄλλην πράξιν, δι' ἧς νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτουργοί, τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπέρας μετριάζεται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ ἀποπέρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Ἐξαίρουνται ὅμως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης τιμωρίας, ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πλοίαρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤθελον φανερώσει εἰς τὴν αὐτῆς Ἑλληνικῆν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς τινὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἄλλης τιδὸς δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορείαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελον ἔχει γνώσιν. Ἄν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦσαν εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ κάμωσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορείας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τυχὸν πρῶτον ἐπισκέφθη τὸ φέρον τὰ ἀνδράποδα πλοῖον, ἢ, τοιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς ξένην τινὰ τῶν προσσημειωθειῶν προξενικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε καταπλεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουν ἀπαλλάττεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν καταμήνυσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦσαν εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ τὴν κάμωσιν πρὸ ταύτης. Οἱ τὴν τοιαύτην φανέρωσιν πράττοντες, λύνονται μὲν ἀπὸ πάσης πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρεώσεως, ἔχουν ὅμως

τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοιάρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχάς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῆ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν προσήκοντα ἔξοδα. Οἱ Ἡμέτεροι πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομὴν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἔγινε διὰ τοῦ πλοίου του ἡ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῆ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένων ποινῶν.

Ἄρθρ. 6.

Παντὸς πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδράποδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὃ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται, μὲ φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἡ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινήν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελον καταγγεῖλαι εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὠρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμιῶν, ἀπαλλάττονται πᾶσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτῶν ὀρισθέντα πλεονεκτήματα.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ κατὰ τῶν ρηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πραττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ Ἑλληνικοὶ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ πριξενικοὶ πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμενας παραβάσεις, θέλουσιν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀργίζουσι καὶ νὰ περαιώνουσι τὴν ἀνάκρισιν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως,

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποῖαν καταγγεληῖ ἡ σωματεμπορεία ἢ ἡ ἀπλὴ ἀνδραπόδων μετακόμισις ἢ ἄλλως πως πληροφωρηθῆ περὶ ταύτης, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἡ δὲ ξένης δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ,
ΕΣΣ, Γ. Κ. ΤΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τινὰ φύλλα τοῦ ἀριθ. 6, εἰς τὸν περὶ συστάσεως ἐθνικῆς τραπέζης Νόμον, παρελείφθη εἰς τὴν 1 σελ. ἡ λέξις « Μέρους Α' » εἰς δὲ τὴν 3. ἀνάγν. ἐνέχυρα, ἀντὶ ἀνέχυρα, ἐκδοδομένων, ἀντὶ ἐκδοδομένων, καὶ ἐθνικῆς, ἀντὶ δανειστικῆς.